

At frija och få korg skier ofta
på vårt tårg. Förestält då
handelsmannen ut...

Fabricius, Gustavus Christiani

1700-1829 81 Cbza Fol. 1729 Lithovius o.
Bullich

National Library
of Sweden

At Frija och få Korg
Skier ofta på vårt Tårg.

Förefält

Då Handelsmannen uti Ny Karle. By Stad
Den Ehreborne och Högwäldachtade Herren

**Her SAMUEL
LITHOVIUS**

BRUDGUMMEN/

Med

Ehreborna och Dygdådla Jungfrun
Jungfru

**CATHARINA
BULLICH**

BRUDEN/

Ett Heligt Äkta-Förbund sin emellan slöto på Tottsund
den 7 Januari A:o 1729.

Och til ett mildt omböme framgifsit

Af

G. C. FABRICIUS.

De gie sin Friare en torg/
 Sker ofta på wårt wida torg/
 Och hålles för ett Mästare
 stycke.

Det heter: Jag wil wälja mig
 En Man som flinck är tapper/wisg/
 Och har med sig ett hurtigt tycke.

Men skada är man intet wet/
 At sådant wahl med stort förtret

Slår ofta bohäm och surt aflöper.
 Det swiker utan all raifon

Och sluter sig med denna'ron,
 Att man för frihet tråldom köper;

Ty den som kommer uti wahl/
 Plår också stadna i stort qwal:

Det wil så oftast ännu heta.

Dlyckor finnas utan tahl/
 Men lyckan är så sällan sahl;

Och wil altså af fräs ej weta.

Högt singa går ej heller an

För den ej flyge-konsten kan/
 Det witnar Icaris Exempel.

Häll därför medelwägen kiär
 Den allom men sköm artigt klär/
 Den gier din sak en zirlig stämpel.

At gie en Korg det är snart giordt/
 Det har mång åhrlik Karl wäl sport;

Men ofta sig til största fromma.

I stället han har kunnat få

En Dam som gifwit Korgar två

Och bär än två af fruchter toma.

Hwad tro det skull' förtryta mig

Om jag än affslag makelig

Skull' få uppå en kyst begäran.

Ja fast ett lustigt ha, ha, he

Mig gästwes skull' jag mera le;

Min wore likwäl denna åhran.

Ty

Ly frågan är ju alltid fri /
Det kan en galen blinder si /
Hvem kan med fog mig neka detta.
Ej någon hurtig undra bör/
Ut enoch hwar det våga tör/
Som wil sitt eget hjerter lätta.
Hållt när han ser sig wara wård
Dch sedan frisar utan flård
Han kan med nöje Rågen bära.
Ej skam ell' blygd han har der af/
Ej heder den som Rorgen gaf/
Det kunna de med tiden lära.
Som ofta klaga med stor sorg/
Ut de ha också fått en Korg /
Som tre ja fyra andra gifwit.
Hwar skulle af dem wara bögd
De sãmsta taga helt förnögd
Af dem de förr ha' från sig drifwit.
Nu wederspelet ses der af/
Ut mången lägges ner i graf/
Som Modrens fotspår kunnat tråda:
Nu är des wäntan bracht til slut/
Nu är des hopp aldeles ut'
Man måst' sin ungdoms kläder klåda.
Af det som sagt är kan med skäl
Bewisas/ det ej lyckats wäl
För dem som wördat bara tycket.
Fast Muslan är ej adels rar,
Kan pärlan som den inne har
Jämnwichten glöra emot mycket.
Men finnes båda i en kropp /
Då blir der af ett bättre hopp/
Det dygd och Hsmilen sons ha delat
Utth den/ som med försigtighet/
Dch ästwen sann uprichtighet
Wil i sin tro ej hafwa felat.
Nog prof här af wij ha i dag /
När wij med så godt sinnelag
Se en/ sin lästwen aldrig swiker;
Ly wår Herr Brudgü sañar nog
När han en CATHARINA tog
Af dygder och af seder riker.
Lad' Bror/ som war så wäl utlård
Ut Ehr ej Rorgen blef förård
Af den som wet sig rätt at skicka;
Som

Som namn har utaf ährbarhet/
 Och wil ej giöra nån förtret:
 Men är i alt en dygdig Slicka.
 Tack Syster som ej Korgen gaf/
 At den Er Wån är til sin graf/
 Det war betäncksamt giordt af Eder.
 Ert swar lär warit jag wål wil/
 Om Far och Mor gie FATHER til/
 Dem jag är skyldig wördnad / heder.
 Nu som I Unge Twå ha' fått
 Det swar som Ehr war båda godt/
 Så låte Himlen Eder grönsta!
 Af trefnad sällhet och af nåd!
 Er felas må ej Råd ei Dåd/
 Det wil jag Ehr af hiertat önska!!!

